

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 128)

z dnia 11 kwietnia 2018 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 128)

11 kwietnia 2018 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

- uzupełnioną odpowiedź Ministra Zdrowia na dezyderat nr 62 w sprawie kręgu osób zobowiązanych do zachowania tajemnicy na temat stanu zdrowia pacjenta,
- odpowiedź Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 75 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie sytuacji osób głuchych w odniesieniu do możliwości pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub przysposobienia dziecka,
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie sposobu określania średniego dalszego trwania życia osoby przechodzącej na emeryturę (BKSP-145-286/17),
- petycję w sprawie zmiany art. 256 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w zakresie dotyczącym karalności nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość (BKSP-145-288/17),
- projekty dezyderatów w sprawie:
 - finansowego wsparcia z tytułu urodzenia trzeciego lub kolejnego dziecka oraz możliwości zrównania praw rodzin korzystających z programu Mieszkanie dla Młodych,
 - złota stanowiącego rezerwę dewizową Narodowego Banku Polskiego,
 - karanie wandalizmu, przejawiającego się w postaci umieszczania graffiti w przestrzeni publicznej,
 - nowego świadczenia kompensacyjnego dla osób niepełnosprawnych oraz wysokości świadczeń emerytalnych części opiekunów osób niepełnosprawnych.
 - wsparcia dziennego wykluczonej grupy osób nisko funkcjonujących z autyzmem oraz z niepełnosprawnością sprzężoną wraz z niepełnosprawnością intelektualną.

W posiedzeniu udział wzięli: **Zbigniew J. Król** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Rita Kameduła-Tomaszewska** radca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, **Anna Kuszczuk** główny specjalista w Departamencie Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Ryszard Mikonowicz** główny specjalista w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Małgorzata Waligórska** naczeln-

nik w Departamencie Badań Demograficznych i Rynku Pracy Głównego Urzędu Statystycznego oraz **Tomasz Kuszlejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Szanowni państwo, mamy niewielkie opóźnienie z powodu głosowań na posiedzeniu plenarnym. Spróbujemy wykorzystać pozostały czas jak najlepiej.

Witam, otwieram 128. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

W projekcie porządku posiedzenia mamy następujące punkty: 1) rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi Ministra Zdrowia na dezyderat nr 62 w sprawie kręgu osób zobowiązanych do zachowania tajemnicy na temat stanu zdrowia pacjenta, 2) rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 75 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie sytuacji osób głuchych w odniesieniu do możliwości pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub przysposobienia dziecka, 3) rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie sposobu określania średniego, dalszego trwania życia osoby przechodzącej na emeryturę, 4) rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 256 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w zakresie dotyczącym karalności nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, 5) rozpatrzenie projektów dezyderatów w sprawie: a) finansowego wsparcia z tytułu urodzenia trzeciego lub kolejnego dziecka oraz możliwości zrównania praw rodzin korzystających z programu Mieszkanie dla Młodych, b) złota stanowiącego rezerwę dewizową Narodowego Banku Polskiego, c) karania wandalizmu, przejawiającego się w postaci umieszczania graffiti w przestrzeni publicznej. Proponuję uzupełnienie projektów dezyderatów o dwa następujące: w sprawie nowego świadczenia kompensacyjnego dla osób niepełnosprawnych oraz wysokości świadczeń emerytalnych części opiekunów osób niepełnosprawnych oraz w sprawie wsparcia dziennego wykluczonej grupy osób nisko funkcjonujących z autyzmem oraz z niepełnosprawnością sprzężoną wraz z niepełnosprawnością intelektualną.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia Komisji są uwagi? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła porządek posiedzenia.

Szanowni państwo, na godz. 11.30 zaplanowano głosowania. Będziemy to monitorować. W przypadku takiej konieczności przerwiemy posiedzenie. Jeżeli nie zdołamy zrealizować porządku dzisiaj, proponuję uzupełnić jutrzejszy porządek posiedzenia Komisji o niezrealizowane punkty. Posiedzenie Komisji odbędzie się o godzinie 10.00 – w tej sali. Czy są uwagi do takiej propozycji?

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

W sali im. Jacka Kuronia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Acha, czyli jutro o godz. 10.00, ale w sali konferencyjnej im. Jacka Kuronia. Nie słyszę uwag. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła zaproponowany sposób realizacji porządku.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego – uzupełniona odpowiedź Ministra Zdrowia na dezyderat nr 62 w sprawie kręgu osób zobowiązanych do zachowania tajemnicy na temat stanu zdrowia pacjenta. Czy jest przedstawiciel ministra zdrowia?

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew J. Król:

Tak panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MZ Zbigniew J. Król:

Nawiązując do sugestii pana przewodniczącego w sprawie czasu, pozwolę sobie przeczytać jeden akapit z poszerzonej odpowiedzi, którą państwo otrzymaliście, a mianowicie: „idea poufności danych osobowych oraz wprowadzane dla jej realizacji wymagania i procedury mają służyć poszanowaniu dóbr poszczególnych osób. Niewątpliwie kwestie te powinny być przedmiotem troski wszystkich podmiotów mających dostęp do dokumentacji medycznej pacjenta. Niemniej jednak należy podkreślić, iż ochrona ta nie powinna łamać zasady niepowielania przepisów”. Zatem podtrzymujemy stanowisko z udzielonej poprzednio odpowiedzi.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękujemy panu ministrowi. Pani poseł Magdalena Kochan referowała petycję. Bardzo proszę o pani stanowisko.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Po wyczerpującej odpowiedzi pana ministra oraz bardzo obszernej informacji zawartej w odpowiedzi na dezyderat przedmiot petycji należy uznać za niezasadny. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Zatem nie uwzględniamy żądania będącego przedmiotem petycji. Nasz stały doradca w swoim stanowisku wskazuje, iż personel pomocniczy nie powinien mieć dostępu do danych wrażliwych pacjenta. Gdyby okazało się, że takie dane rozpowszechnia, to odpowiedzialność na podstawie aktualnych przepisów poniosą także ich przełożeni, którzy nie zapobiegli takiemu dostępowi. Nasz stały doradca uważa petycję za bezzasadną.

Proszę państwa, proponuję przyjęcie odpowiedzi. Czy jest sprzeciw wobec tej propozycji? Nie słyszę. W świetle tej odpowiedzi proponuję uznać żądanie petycji za bezprzedmiotowe. Czy są uwagi do takiej propozycji? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że podjęliśmy taką decyzję.

Szanowni państwo, przechodzimy do rozpatrzenia drugiego punktu posiedzenia – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 75 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie sytuacji osób głuchych w odniesieniu do możliwości pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub przysposobienia dziecka.

Czy jest przedstawiciel ministra? Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Anna Kuszczuk:

Witam. Panie przewodniczący, szanowni państwo, chciałabym przedstawić stanowisko Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dezyderatu nr 75 dotyczącego możliwości pełnienia funkcji rodziny zastępczej oraz przysposobienie dziecka przez osoby niedosłyszące lub głuche.

Państwo otrzymaliście odpowiedź. Niewątpliwie w kompetencji MRPiPS znajdują się kwestie dotyczące zasad kwalifikowania zarówno kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, prowadzenia rodzinnych domów dziecka, jak również osób – kandydatów do przysposobienia dziecka.

Należy jednak pamiętać o tym, że do zadań powiatu należy organizacja pieczy zastępczej, a do zadań wyłącznych ośrodka adopcyjnego należy kwalifikacja rodzin adopcyjnych. W obu przypadkach mówimy o zaświadczeniu lekarskim o stanie zdrowia wystawionym przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy o podstawowej opiece zdrowotnej.

Zgodnie ze stanowiskiem Ministra Zdrowia, kwestie związane z dokonywaniem wpisów w dokumentacji medycznej regulują przepisy ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania. Do tego mają zastosowanie ogólne przepisy regulujące zakres informacji umieszczanych w dokumentacji medycznej.

Przepisy, które przywołałam pozwalają na to, aby dokumentacja medyczna zawierała podstawowe informacje dotyczące oznaczenia pacjenta oraz opis stanu zdrowia pacjenta lub udzielonych mu świadczeń zdrowotnych.

Informacja o stanie zdrowia pacjenta dokonywana jest na podstawie badań, oględzin i wywiadów. Przepisy ustawy o zawodach lekarza stanowią, iż opinie lekarskie są wynikiem przeprowadzonych badań i wywiadów, a lekarz przeprowadzający badania ma odpowiednie kwalifikacje, aby takie zaświadczenie wystawić. W przepisach Ministerstwa Zdrowia nie ma jednak konkretnych wskazań dotyczących jak ma być to zapisane. Na lekarzu spoczywa obowiązek wpisania, iż dana osoba może być kandydatem do pełnienia rodziny zastępczej lub rodziny adopcyjnej.

W ramach jednorazowego sprawozdania minister rodziny w 2017 r. zapytał powiaty i marszałków o występowanie problemu z kandydatami oraz o odmowy kandydatom na rodziny zastępcze lub adopcyjne ze względu na kwalifikacje. Tylko w jednym przypadku rodzin adopcyjnych wydano odmowę. W przypadku rodzin zastępczych liczba kandydatów posiadających orzeczenie o niepełnosprawności wyniosła 51. Liczba rodzin posiadających orzeczenie o niepełnosprawności wyniosła 2221, a liczba kandydatów, którym odmówiono – zero. Można wysunąć wniosek, iż problem dotyczący odmów kwalifikacji zarówno rodzin zastępczych, jak i rodzin adopcyjnych nie istnieje.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Pani poseł Kornelia Wróblewska referowała petycję. Proszę o pani stanowisko.

Poseł Kornelia Wróblewska (N):

Bardzo dziękuję panie przewodniczący. Dziękuję za przedstawienie odpowiedzi na dezyderat.

W odpowiedzi czytamy, że resort rodziny obecnie przygotowuje nowelizację ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej i dalej, że zgłoszone w dezyderacie problemy zostaną przeanalizowane celem ewentualnego uwzględnienia ich w ustawie lub w aktach wykonawczych. Proszę o informację, kiedy możemy się tego spodziewać. Czy istnieje możliwość uzyskania informacji o podjęciu tematu? Kiedy możemy spodziewać się informacji o tym, że resort przeprowadził analizę i uwzględnił problemy zawarte w dezyderacie?

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Anna Kuszczuk:

Jesteśmy na etapie przygotowania nowelizacji i analizy zgłaszanych problemów. Problem zgłaszany w dezyderacie również będzie analizowany. Jeżeli będzie konieczne, zostanie uwzględniony.

Poseł Kornelia Wróblewska (N):

Dobrze. Pani podawała liczby. Z tego co zrozumiiałam 51 rodzin zgłosiło się do adopcji...

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Anna Kuszczuk:

Liczba rodzin-kandydatów posiadających orzeczenie o niepełnosprawności, czyli kandydatów, którzy się zgłosili do procesu adopcji wyniosła 51. Liczba rodzin posiadających orzeczenie o niepełnosprawności wyniosła 2221, czyli są to osoby, które już zostały zakwalifikowane do adopcji w 2016 r. (badanie na dzień 30.06.2016 r.).

Poseł Kornelia Wróblewska (N):

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, jestem skłonna przyjąć odpowiedź na dezyderat. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Przy kwalifikowaniu osób, które chcą adoptować dzieci pod uwagę bierze się cały szereg kryteriów zanim dopuści się do szkolenia, a następnie wyda certyfikat potwierdzający.

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Anna Kuszczuk:

Jest to jeden z elementów przemawiających za.

Posel Magdalena Kochan (PO):

Z pani informacji wynika, że z 51 osób zgłaszających się tylko jednej (rodzinie) odmówiono. Rozumiem, że państwo przy okazji odpowiedzi na nasz dezyderat sprawdziliście przyczynę odmowy, którą była niepełnosprawność i niedosłyszenie lub głuchota...

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Anna Kuszczuk:

Ogólnie – niepełnosprawność.

Posel Magdalena Kochan (PO):

Niepełnosprawność...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Przepraszam bardzo. Pani dyrektor, chwileczkę, bardzo proszę, aby pani poseł wyraziła swoje stanowisko, a następnie pani zabierze głos.

Posel Magdalena Kochan (PO):

Czy państwo sprawdziliście ten przypadek? Czy osoby, którym odmówiono możliwości adoptowania dzieci odwoływały się od decyzji? Jeżeli jedyną przyczyną była niepełnosprawność, trochę brzmi to jak dyskryminacja osób z powodu niepełnosprawności. Oczywiście bardzo łatwo wydawać tego rodzaju sądy. Czy znany jest pani ten przypadek?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Bardzo proszę...

Posel Magdalena Kochan (PO):

...czy ministerstwu znany jest ten przypadek?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę o odpowiedź.

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Anna Kuszczuk:

Nie badaliśmy tego przypadku, natomiast możemy wystąpić o wyjaśnienia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Jest rekomendacja, aby przyjąć odpowiedź Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 75. Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę. Wobec przyjęcia odpowiedzi, żądanie będące przedmiotem petycji staje się bezprzedmiotowe. Nie słyszę uwag. Stwierdzam, że taka jest decyzja Komisji. Bardzo dziękuję.

Przystępujemy do rozpatrzenia kolejnej sprawy – petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie sposobu określania średniego dalszego trwania życia osoby przechodzącej na emeryturę.

Bardzo proszę, pan przewodniczący Andrzej Smirnow.

Posel Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję bardzo. Petycja została wniesiona przez osobę fizyczną i jest zgodna z ustawą o petycjach. Dotyczy obliczania średniej długości życia osób ubiegających się o przyznanie świadczeń.

Autor petycji twierdzi, że z obowiązujących przepisów wynika, że im człowiek jest starszy tym dłużej będzie żył. I dalej, im dłużej człowiek pracuje tym więcej straci ze środków zgromadzonych w ZUS.

Powyższe są stwierdzeniami autora petycji, które moim zdaniem nie są prawdziwe. Prezes GUS raz do roku (do końca marca) ma obowiązek publikowania tablic trwania życia, na podstawie których obliczana jest wysokość świadczenia. Tablica obejmuje średni wiek życia zarówno kobiet, który w rzeczywistości się różni, jak i mężczyzn. Chodzi o to, aby emerytury kobiet nie były znacznie niższe od świadczeń mężczyzn.

Najprościej mówiąc wysokość świadczenia jest to kwota zgromadzona w ZUS podzielona przez przewidywany średni okres trwania życia danej osoby – ubiegającej się o świadczenie.

Należy podkreślić, że wskaźniki zawarte w tabeli trwania życia nie stanowią prognozy, co oznacza, że średnia długość trwania życia nie dotyczy osób żyjących. Tabele

opracowywane są na podstawie wieku życia osób, które zmarły w poprzednim okresie. Zatem tabele zawierają dane rzeczywiste dotyczące przeszłości. Przewidywanie przyszłości jest trudniejsze. Dane zawarte w tabeli nie podlegają dyskusji.

Nieprawdziwe są twierdzenia autora petycji. Autor podaje przykład mówiąc, że przy zastosowaniu obecnych tabel osoba 30-letnia dożyje wieku 78,67 lat, natomiast osoba w wieku 80 lat dożyje wieku 88,88 lat.

Dla osoby 80-letniej jest oczywiste, że będzie żyła dłużej niż średnia wieku dla osoby 30-letniej. Należy powiedzieć, że tabele zawierają rzeczywiste dane dla osób w danej grupie wiekowej. Z tego punktu widzenia obecny system jest zrozumiały. W przeciwnym wypadku należałoby stworzyć sztuczny system, który odbiegałby od rzeczywistości.

Autor ekspertyzy Biura Analiz Sejmowych wspomina, że być może w przyszłości warto byłoby rozważyć wprowadzenie regulacji przewidującej, że w przypadku, gdyby emerytura wyliczona według tablic śmiertelności z momentu przejścia na emeryturę późniejszego niż osiągnięcie przez ubezpieczonego wieku emerytalnego byłaby niższa, świadczenie to byłoby ustalane według tablic z dnia ukończenia wieku emerytalnego. Tak regulacja powodowałaby, że ubezpieczony decydujący się na kontynuację zatrudnienia po osiągnięciu wieku emerytalnego, nie byłby narażony na ryzyko zmniejszenia wysokości emerytury ze względu na zastosowanie tablic przewidujących dłuższe trwanie życia.

Moim zdaniem powyższa sytuacja nie jest możliwa, bo dłuższa praca powoduje zwiększenie kwoty, według której oblicza się emeryturę. Poza tym mimo, że wskaźnik nie jest proporcjonalny, to jednak w sumie długość życia osoby starszej jest krótsza niż długość życia osoby młodszej. Mówimy oczywiście o średniej statystycznej długości życia.

Biorąc powyższe pod uwagę proponuję nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Czy jest przedstawiciel Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej? Pan? Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Ryszard Mikonowicz:

Chciałbym zwrócić uwagę na to, że jest to już czwarta petycja tego autora. Trzy poprzednie (dwie do MRPiPS i jedna do Senatu) zostały rozpatrzone negatywnie. Wszystkie petycje dotyczyły podobnego tematu.

Moim zdaniem wszystkie petycje zawierają podstawowy błąd polegający na nieprawidłowym zastosowaniu matematyki do danej sytuacji, a konkretnie do dalszego trwania życia. Rzeczywiście, osoba starsza żyje dłużej. Osiemdziesięciolatek nie umrze w wieku 20 lat. Nie ma takiej możliwości.

Jeśli chodzi o tablice trwania życia, lepiej stosować je na poziomie twardych danych niż na podstawie możliwych do podważenia założeń, które jakieś grono przyjmie. Z tego powodu tablice przygotowywane przez GUS są lepsze.

Zgadzamy się z opinią przedstawioną przez Biuro Analiz Sejmowych z jedną uwagą, a mianowicie, postulat używania tablic trwania życia z momentu, w którym osiągnęło się wiek emerytalny, a na emeryturę przechodzi się później, został już zrealizowany w art. 26 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach. W tych przypadkach można korzystać z tablic wydanych wcześniej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Nasz stały doradca ocenia petycję jako bezzasadną. Wskazuje, iż opinia BAS jest w tym zakresie precyzyjna.

Emerytura kapitałowa, jak wskazuje pan Krzysztof Pater, ma postać klasycznej renty dożywotniej w rozumieniu ekonomicznym.

Pan przewodniczący wnioskuje o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji. Czy są uwagi do takiej rekomendacji? Nie widzę. Zatem uznaję, iż Komisja tak postanowiła.

Szanowni państwo, przechodzimy do rozpatrzenia petycji w sprawie zmiany art. 256 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w zakresie dotyczącym karalności nawoły-

wania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość.

Bardzo proszę panią poseł Kornelię Wróblewską o przedstawienie petycji.

Poseł Kornelia Wróblewska (N):

Bardzo dziękuję panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, przedstawiana przeze mnie petycja ma na celu zmianę przepisu art. 256 § 1 Kodeksu karnego, który brzmi następująco: „Kto publicznie propaguje faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa lub nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”.

Na wstępie chciałabym zaznaczyć, że petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne sformułowane w ustawie o petycjach.

Autor petycji proponuje uchylenie części cytowanego przepisu, tj. części mówiącej o karze za nawoływanie do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość. Zatem chodzi o uchylenie kary za tzw. mowę nienawiści.

Należy zaznaczyć, że wskazane przez wnioskodawcę zachowania, w tym wyrażanie ocen i sądów nawiązujących do aktualnej sytuacji lub konkretnych działań nie są zakazane na gruncie obowiązującego przepisu art. 256 § 1 k.k. Przepis nie dotyczy tego typu zachowań.

Mowa nienawiści jest jedną z większych bolączek dzisiejszego świata. Rozwój internetu doprowadził do sytuacji, w której przekraczane są granice ludzkiej przyzwoitości i, niestety, poczucia bezkarności za wypowiedane słowa. Coraz więcej osób obraża, grozi i znieważa innych ludzi z różnych powodów.

W mojej ocenie należałoby wręcz poszerzyć zakres obowiązywania tego przepisu i poszerzyć karanie za mowę nienawiści, a nie odwrotnie – ograniczać.

Szanowni państwo, my politycy chyba najlepiej ze wszystkich wiemy czym jest mowa nienawiści i jak bardzo jest dla nas wszystkich bolesna i niebezpieczna.

Przypomnę, że profesor Barbara Engelking (szefowa Rady Oświęcimskiej) powiedziała, że holocaust zaczął się od słów. Nie tylko holocaust. Nie musimy sięgać tak daleko. Koniec XX wieku – wojna na Bałkanach, ludobójstwo w Ruandzie, Syria itd. Wszystko zaczęło się od słów – od mowy nienawiści.

W związku z tym wyłączenie karania za nawoływanie do nienawiści byłoby błędem i nie możemy na to pozwolić pod żadnym pozorem. Dlatego rekomenduję uznanie petycji za niezasadną.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, nasz stały doradca także stwierdza, iż uznaje opinię BAS za szczegółową, precyzyjną i podziela zawarte w niej uwagi. W świetle opinii BAS uważa petycję za całkowicie bezzasadną.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pani poseł rekomenduje uznanie żądania petycji za bezprzedmiotowe. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem petycji.

Szanowni państwo, przechodzimy do rozpatrzenia projektów dezyderatów. Pierwszy dezyderat dotyczy finansowego wsparcia z tytułu urodzenia trzeciego lub kolejnego dziecka oraz możliwości zrównania praw rodzin korzystających z programu Mieszkanie dla Młodych. Dezyderat kierowany jest do Prezesa Rady Ministrów. Państwo otrzymaliście projekt dezyderatu. Petycję referowała pani poseł przewodnicząca Urszula Augustyn. Czy są uwagi projektu dezyderatu? Bardzo proszę, czy pani poseł zechciałaby przedstawić opinie?

Poseł Urszula Augustyn (PO):

Dziękuję uprzejmie. Projekt dezyderatu jest bardzo precyzyjny.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Zatem rekomenduję przyjęcie projektu dezyderatu do Prezesa Rady Ministrów w sprawie finansowego wsparcia z tytułu urodzenia trzeciego lub kolejnego dziecka oraz możliwości zrównania praw rodzin korzystających z programu Mieszkanie dla Młodych. Czy są uwagi do tej propozycji? Nie słyszę. Zatem uznaję, że Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat kierowany jest do Ministra Finansów w sprawie złota stanowiącego rezerwę dewizową Narodowego Banku Polskiego. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Czy ma pan uwagi do projektu dezyderatu?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo panie przewodniczący. Nie zgłaszam uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Pan przewodniczący Raniewicz, proszę.

Poseł Grzegorz Raniewicz (PO):

Dziękuję. Chciałbym uzupełnić treść dezyderatu. W dezyderacie pytamy o koszty sprowadzenia do Polski złota z Anglii. Warto byłoby zapytać o obecne koszty jego przetrzymywania w Anglii.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Było to wyjaśniane zarówno w stanowisku, jak i przez przedstawiciela NBP, ale możemy doprecyzować.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Możemy dopytać. Była podana kwota...jakaś niewielka.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Znajdzie się to w jednej odpowiedzi. Zatem, pytamy o koszt sprowadzenia, a w kolejnym pytaniu o obecny koszt przechowywania złota.

Poseł Grzegorz Raniewicz (PO):

Czy koszty są stałe, czy zmienne itd? Jak będzie się to kształtowało w kolejnych latach?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Czy pan poseł sprecyzuje brzmienie dodatkowego pytania?

Poseł Grzegorz Raniewicz (PO):

Dobrze. Jakie były koszty przechowywania rezerw złota poza granicami kraju na przestrzeni ostatnich 10 lat? Jaka jest prognoza kosztów przechowywania złota na rok 2018 i 2019?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Panie pośle, czy może być w ten sposób?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Może być.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Zatem to uzupełnienie będzie punktem drugim, a następnie kolejne pytania, czyli o warunki do przechowywania złota i rozważanie przez rząd częściowego sprowadzenia złota do Polski. Czy są inne uwagi? Czy jest akceptacja przyjęcia dezyderatu w tym brzmieniu? Nie słyszę uwag. Zatem uznaję, iż dezyderat został przyjęty z uzupełnieniem zgłoszonym przez pana przewodniczącego Raniewicza.

Szanowni państwo, kolejny dezyderat kierowany jest do Ministra Sprawiedliwości w sprawie karania wandalizmu, przejawiającego się w postaci umieszczania graffiti w przestrzeni publicznej. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Panie pośle, czy jest akceptacja dla projektu dezyderatu?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak. Jest pełna akceptacja. Wszystkie elementy zostały zawarte.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Rekomenduję przyjęcie dezyderatu do Ministra Sprawiedliwości w sprawie karania wandalizmu, przejawiającego się w postaci umieszczania graffiti w przestrzeni publicznej. Czy są uwagi? Nie słyszę. Zatem przyjęliśmy dezyderat.

Szanowni państwo, pozostały dwa dodatkowe projekty dezyderatów w sprawach, które referowała pani poseł Kornelia Wróblewska. Pierwszy dezyderat kierowany jest do Prezesa Rady Ministrów w sprawie nowego świadczenia kompensacyjnego dla osób niepełnosprawnych oraz wysokości świadczeń emerytalnych części opiekunów osób niepełnosprawnych. Pani poseł, bardzo proszę o pani stanowisko.

Poseł Kornelia Wróblewska (N):

Nie mam uwag. Dezyderat jest właściwie sformułowany. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja przyjęcia dezyderatu do Prezesa Rady Ministrów w sprawie nowego świadczenia kompensacyjnego dla osób niepełnosprawnych oraz wysokości świadczeń emerytalnych części opiekunów osób niepełnosprawnych. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem przyjęliśmy dezyderat.

Ostatnia sprawa – także dezyderat. Dezyderat do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wsparcia dziennego wykluczonej grupy osób nisko funkcjonujących z autyzmem oraz z niepełnosprawnością sprzężoną wraz z niepełnosprawnością intelektualną. Petycję referowała pani poseł Kornelia Wróblewska. Bardzo proszę o pani stanowisko wobec projektu dezyderatu.

Poseł Kornelia Wróblewska (N):

Przyjmuję propozycję dezyderatu. Panie przewodniczący, chciałabym bardzo podziękować w imieniu własnym i środowiska za uwzględnienie w dezyderacie pytań, które środowisko nadesłało. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę, a zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wsparcia dziennego wykluczonej grupy osób nisko funkcjonujących z autyzmem oraz z niepełnosprawnością sprzężoną wraz z niepełnosprawnością intelektualną.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Bardzo dziękuję za udział i zaangażowanie. Przypominam, iż jutro o godz. 10.00 w sali im. Jacka Kuronia mamy kolejne posiedzenie Komisji.

Na tym wyczerpaliśmy porządek. Życzę dobrego dnia. Zamykam posiedzenie Komisji.